

CERTIFICATION OF COPY

אישור העתק

I the undersigned Yitzhak Weinberg, a
Notary in 33 Soreq Street, Beit
Shemesh, Israel

Hereby certify that the attached document
marked "A" is a correct copy of the
original document which is drawn up in
the Hebrew language and has been
produced to me.

אני הח"מ יצחק ויינברג נטריון
בירושלים ברחוב נחל שורק 33 בית שמש

מאשר כי המסמך המצורף והמסומן
באות "א" הינו העתק מדויק של
המסמך המקורי שנערך בשפה העברית
ושחוצג בפני.

In witness whereof I certify the
correctness of the copy and I hereto set
my signature and seal,

ולראיה הנני מאשר את דיוק ההעתק
הנ"ל, בחתימת ידי ובחותמי,

This day December 28, 2013

היום 28 דצמבר 2013

Paid 209.00 shekels (including VAT)

שולם סך של 209.00 ש"ח (כולל מע"מ)

SIGNATURE

חתימה

NOTARY'S SEAL

חותם הנוטריון

APOSTILLE (Convention de la Haye du 5 Octobre 1961)	
1. STATE OF ISRAEL This public document 2. Has been signed by <u>Yitzhak Weinberg - Advocate</u> Advocate <u>33 Soreq Street, Israel</u> <u>L.N.24260</u> 3. Acting in capacity of Notary 4. Bears the seal/stamp of the above Notary Certified 5. At the Magistrates Court of Jerusalem 6. Date <u>1-01-2014</u> 7. By an official appointed by Minister of Justice under the Notaries Law, 1976. 8. Serial number _____ 9. Seal/Stamp _____ 10. Signature _____	1. מדינת ישראל מסמך ציבורי זה 2. נחתם בידי <u>יצחק ויינברג ע"ד</u> עורך 3. המוכן בתור נוטריון. 4. נושא את החותם/החותמות של הנוטריון הנ"ל אושר 5. בבית משפט השלום בירושלים 6. ביום _____ 7. על ידי מי שמונה בידי שר המשפטים לפי חוק הנוטריונים, התשל"ז - 1976 8. מס' סידורי _____ 9. החותם / החותמות _____ 10. חתימה _____

לישראל

הגנה

צבא

3478/02 : תיק ביה"מ
 422/02 : תיק תביעה
 2504/02 : תיק פ.א.
 אריאל 2505/02
 אריאל 2506/02
 אריאל 2507/02
 אריאל 2508/02
 4753/01 : עפולה
 1073/02 : בנימין
 412/02 : בנימין
 580/02 : שפט
 2069/02 : מתי"ם י"ס

בבית המשפט הצבאי
 בבית אל
 בפני הרכב

במשפט שבין התובע הצבאי - המאשים

- נגד -

ע/כרים ראובן יוסף עוויס
 ת.ז. 980136675, ליד 26.08.70, תושב ג'נין/רמאללה
 עצור מיום 30.03.02

- הנאשם -

כתב-אישום מתוקן

הנאשם הנ"ל מואשם בזאת בביצוע העבירות הבאות:

פרט ראשון:

ממות העבירה: חברות ומעילות בהתאחדות בלתי מותרת, עבירה לפי תקנות 184(א) ו-185(א) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיזור, החל מחודש אוקטובר 2000 ועד ליום מעצרו, היה חבר אצל כחבר בארגון שהוא התאחדות בלתי מותרת, דהיינו: המאשם הנ"ל, במהלך התקופה האמורה, היה חבר ב"גדודי חללי אלאקצא" ("יכתאבי שוהאדא אלאקצא"), הדרוע הצבאית של "התנועים" של הפת"ח, שהוא התאחדות בלתי מותרת. הנאשם פעל במסגרת "גדודי חללי אלאקצא" כפי שיתואר בפרטי האישום הבאים.

1

ת.ז. 422/02 מתוקן

פרט שני:

מות העבירה: נשיאת משרה בהתאחדות בלתי מותרת, עבירה לפי תקנה 1/185(ב) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיוור, החל מסוף שנת 2000 ועד ליום מעצרו, ניהל או עזר לתנהלת התאחדות בלתי מותרת, או החזיק במשרה או עמדה כל שהיא בהתאחדות בלתי מותרת, דהיינו: הנ"ל, החל מסוף שנת 2000 ועד למעצרו מגיעו לרמאללה בחודש דצמבר 2001, שימש כראש של "גדודי חילי אלקאצא" ("יחסיב שוהאדא אלקאצא"), הורע הצבאית של "התנועים" של הפת"ח. שהוא התאחדות בלתי מותרת, באיוור גיעו. בחודש דצמבר 2001 הנאשם עבר להתגורר ברמאללה ואז עזב את התפקיד הנ"ל והצטרף לתנהלת של "גדודי חילי אלקאצא" באיוור רמאללה.

פרט שלישי:

מות העבירה: ביצוע שירות עבור התאחדות בלתי מותרת, עבירה לפי תקנה 1/185(ג) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיוור, החל מסוף שנת 2001 ועד ליום מעצרו או בסמוך לכך, עשה עבודה כל שהיא או ביצע שירות כל שהוא בשביל התאחדות בלתי מותרת, דהיינו: הנאשם הנ"ל, בסוף שנת 2001, גייס לשרות "גדודי חילי אלקאצא", הורע הצבאית של "התנועים" של הפת"ח, שהוא התאחדות בלתי מותרת, את אחיו חסאן, מנדי אבו אלחוסאן ומחמוד אבו גולדי. הנאשם מינה את הנאשם הנ"ל להיות אחראים על מעילות של "גדודי חילי אלקאצא" בגיעו. לאחר מעברו של הנאשם לרמאללה בסוף 2001, הנאשם המשיך להיות בקשר מתמיד עם הנאשם הנ"ל ואף דאג לשלוח לכל אחד מהם סכום של 1,000 ש"ח פעם בחודש לצורכי מעילותם כארגון האמור.

פרט רביעי:

מות העבירה: החזקת כלי-יד, עבירה לפי סעיף 1/185(א) לבדו בדבר חוראות בטחון (יחודת וחשמורון) (מס' 378), תש"ל-1970.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיוור, החל משנת 1994 ועד ליום מעצרו, החזיק ברשותו כלי-יד, תחמושת, פצצה, רימון יד או חפץ נפץ או מעצור, כלי או חפץ או דבר המסוכן או מסוגל לגרום מוות או חבלה חמורה, ללא תעודת היתר שהוענקה על ידי מפקד צבאי או מטעמו, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במהלך התקופה האמורה, הן בגיעו והן ברמאללה, החזיק במספר רב של כלי נשק מסוגים שונים, וזאת ללא תעודת היתר שהוענקה על ידי מפקד צבאי או מטעמו. בין היתר החזיק הנאשם במשך פרקי זמן שונים, החל מחודש ינואר ועד מספר שנים, באקדח בלוי 14, אקדח 16, אקדח ברטה 16, אקדח חלאני 9 מ"מ, אקדח סובי, אקדח טונו 9 מ"מ, אקדח 9 מ"מ, אקדח סיסטרי, רוסיר אם-16, תמיק עזר, רוסיר קלצ'ניקוב.

פרט חמישי:

מות העבירה: ידיו אבנים לעבר אדם או רכוש, עבירה לפי סעיף 1/185(2) לבדו בדבר חוראות הבטיחות (יחודת וחשמורון) (מס' 378), תש"ל-1970.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיוור, במהלך סוף שנת 2000 או בסמוך לכך, זרק דבר לרבות אבן לעבר אדם או רכוש, בכוונה לפגוע באדם או ברכוש, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במהלך התקופה האמורה, באיוור גיעו או בסמוך לכך, ביחד עם יוסף רשד קייסי, מאה מחמד נובאני ואחרים, במספר רב של הזדמנויות שונות, מדי יום ביומו, ייד אבנים לעבר חיילי צה"ל שהיו במקום בכוונה לפגוע בהם.

פרט שישי:

החות העבירה: ניסיון לגרירת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 451(a) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970 וסעיף 19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרט העבירה: האנשם הנ"ל, באזור, בסוף חודש אוקטובר 2000, או בסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למותו של אחר, דהיינו: האנשם הנ"ל, במודע האמור, בניין או בסמוך לכך, נפגש עם יוסף רשדא קייסי, מחמד עארף פקיה, המכונה "אלעארף". האנשם וחבריו הנ"ל קשרו לבצע פיגוע ירי לעבר חיילי צה"ל העומדים בנקודה "אלתלח" על הכביש העוקף גנין, וזאת בכוונה לגרום למותם של חיילי צה"ל הנ"ל. האנשם התחייב לספק לצורך ביצוע פיגוע הירי הנ"ל רוסרי קלצניקוב, אשר בו הוחזק במסגרת עבודתו במודיעין הכללי של הרשות הפלסטינית. האנשם ניס לבצעו הפיגוע האמור את עזרתו סטיסי, מחמד ערמאן עמורי, עלא סבאר, מתעצם סבאר ואת יוסף קייסי. האנשם ביחד עם כל חבריו הנ"ל, כאשר כולם המושים ברוסרי קלצניקוב ואס"ל, נסע רכבו למקום שבו הוכנו לבצע את פיגוע הירי. האנשם וחבריו התמקמו במקום והאנשם חזר את חבריו לירות לעבר חיילי צה"ל במטרה לגרום למותם. האנשם וחבריו ירו לעבר חיילי צה"ל הנ"ל ממרחק של כ-100 מטר, בכוונה לגרום למותם של חיילי צה"ל. מיד לאחר שהאנשם וחבריו פתחו באש כאמור לעיל, כוחות צה"ל שנכחו במקום השיבו באש מסיבית והאנשם ביחד עם חבריו הנ"ל נמלטו בחזרה לגנין.

פרט שביעי:

החות העבירה: ניסיון לגרירת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 451(a) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970 וסעיף 19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרט העבירה: האנשם הנ"ל, באזור, בתחילת חודש נובמבר 2000, מספר ימים לאחר שביצע את המימוש לו ביטוי תאשומ הקודם, או בסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למותו של אחר, דהיינו: האנשם הנ"ל, במודע האמור, בניין או בסמוך לכך, נפגש עם מחמד עארף פקיה, המכונה "אלעארף". האנשם קיבל מיד יוסף פקיה הנ"ל מוקש לצורך ביצוע פיגוע נגד כלי רכב ישראלים או נגד חיילי צה"ל. יום למחרת, בשעות הבוקר המוקדמות, האנשם הנ"ל, ביחד עם מחמד פקיה, יוסף רשדא קייסי ומאחר מחמד נובאני, הניח את המוקש הנ"ל בצומת גילמה בכביש עוקף גנין, וזאת במטרה לגרום למותם של חיילי צה"ל הנוסעים במקום הנ"ל. בעת הניחת המוקש הנ"ל, האנשם וחבריו הנ"ל הניחו אותו בצורה כזו שאורשים פלסטינים אל יעלו בטעות על המוקש הנ"ל. לאחר מכן, האנשם וחבריו הנ"ל שארו מקום ובצעו תצפית על מנת לעמוד על תוצאות הפיגוע. בשעות הצהרית חיילי צה"ל שהיו במקום גילו את המוקש הנ"ל ופוצצו אותו.

פרט שמיני:

החות העבירה: ייצור כלי-ידיה, עבירה לפי סעיף 453(a)(3) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970 וסעיף 14(a) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרט העבירה: האנשם הנ"ל, באזור, בתחילת שנת 2001 או בסמוך לכך, ייצר כלי-ידיה, תחמושת, פצצה, חפץ נפיץ או מבקר, ללא תועלת חיתר שהועקה בדין ממקד צבאי או מטעמי, דהיינו: האנשם הנ"ל, במודע האמור, עקבות "אי-הצלחת" פיגועי הירי לעבר כוחות צה"ל באזור גנין, החליט לבצע פיגועים נגד המטרות הישראליות באמצעות מרגמות. האנשם פנה אל מתעצם סבאר, חרט במקצועו, ובקיש מהאחרון לייצר מרגמה. האנשם ומתעצם פנו גם אל מחמד חליל טוחלבה, פעיל צבאי בארצות התיחאד האסלאמי הפלסטיני, והאחרון הסכים לסיע בייצור המרגמה. לאחר מכן, האנשם ומתעצם סבאר פנו אל טארק שריב, בעל מחרטה, בבקשה לייצר עבור ציטר שישמש כלוע של המרגמה. לאחר שהאנשם וחברו קיבלו מהאדם הנ"ל את הציטר הממוקש, מתעצם חלילס את החלקים של המרגמה ואף ייצר מעמד עבור המרגמה. לאחר מכן, האנשם ביחד עם מתעצם ועם עלא סבאר ונדאל אברדיס בדאוי, המכונה "אבו עדטין", ייצר פצצות מרגמה.

פרט תשי"ז:

מהות העבירה: ניסיון לגרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 351(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ז-1970 וסעיף 19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיוור, ביום 02.05.01 או במועד הסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למותו של אחר, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במועד האמור, בניגון או בסמך, בידו עם עלאם סבאר, דאל אבראחים בראוי, המכונה "אבו עדנאן", ועם מעצם סבאר, החליט לבצע ירי פצצת מרגמה לעבר הישוב כדים בכוונה לגרום למותם של חושבי היישוב הנ"ל. לצורך מימוש התכנית הנ"ל, הנאשם וחבריו הנ"ל העמיסו את המרגמה ואת פצצת המרגמה, אשר אותם ייצרו כאמור בפרט האישום הקודם, לרכבו של הנאשם ונסעו לכיוון היישוב כדים. במרחק של כ-500 מטר מהיישוב כדים, הנאשם וחבריו הנ"ל הכינו את המרגמה הנ"ל לירי והנאשם הצית את הפתיל של פצצת המרגמה וזאת מתוך כוונה שפצצת המרגמה הנ"ל תפגע בחושבי היישוב כדים ותגרום למותם. פצצת המרגמה הנ"ל נורתה, אך לא הגיעה אל היישוב כדים ונפלה במרחק של כ-200 מטר מהנאשם וחבריו.

מיד לאחר ירי פצצת המרגמה, הנאשם וחבריו אספו את המרגמה וחזרו עמה לג'נין.

פרט עשירי:

מהות העבירה: ייצור כלי-יריה, עבירה לפי סעיף 353(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ז-1970 וסעיף 14(א) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיוור, ביום 02.05.01 או במועד הסמוך לכך, ייצר כלי-יריה, תמושות, פצצה, חפץ נפץ או מבטרי, ללא תעודת חיתר שהועקה בידו מפקד צבאי או מטעמו, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במועד האמור, בניגון או בסמך, בידו עם מעצם סבאר, עלאם סבאר ונדאל אברחים בראוי, המכונה "אבו עדנאן", ייצר שתי פצצות מרגמה.

פרט אחד-עשר:

מהות העבירה: ניסיון לגרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 351(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ז-1970 וסעיף 19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיוור, ביום 03.05.01 או במועד הסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למותו של אחר, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במועד האמור, בניגון או בסמך, בידו עם מחמד עמורי, עכרמה סטיטי ועם מעצם סבאר, החליט לבצע ירי פצצת מרגמה לעבר מחנה צה"ל "בוק" בכוונה לגרום למותם של חיילי צה"ל. לצורך מימוש התכנית הנ"ל, הנאשם וחבריו הנ"ל העמיסו את המרגמה ואת פצצת המרגמה, אשר אותם ייצרו כאמור בפרט האישום הקודם, לרכבו של הנאשם ונסעו לכיוון מחנה צה"ל "בוק". במרחק של כ-300 מטר ממחנה צה"ל "בוק", הנאשם וחבריו הנ"ל הכינו את המרגמה הנ"ל לירי וירי שתי פצצות מרגמה לעבר מחנה צה"ל הנ"ל וזאת מתוך כוונה שפצצות המרגמה הנ"ל יפגעו במחנה צה"ל הנ"ל ויגרמו למותם של חיילי צה"ל. פצצות המרגמה הנ"ל לא פגעו במחנה צה"ל הנ"ל ונפלו לפניו.

מיד לאחר ירי פצצות המרגמה, הנאשם וחבריו אספו את המרגמה וחזרו עמה לג'נין.

פרט שניים-עשר:

מהות העבירה: ייצור כלי-ידיה, עבירה לפי סעיף 3(a)(5) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970 וסעיף 14(a) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיוור, ביום 03.05.01 או במועד הסמוך לכך, ייצר כלי-ידיה, תחמושת, פצצה, חפץ נפיץ או מבקר, ללא תעודת היתר שהועקה בידי מפקד צבאי או מטעמו, והנאשם הנ"ל, במועד האמור, בניגון או בסמוך לכך, ביחד עם מעתצם סבאר, עלא סבאר ונדאל אברחים בדאוו, המוכנו "אבו עדאן", ייצר שתי פצצות מרגמה.

פרט שלושה-עשר:

מהות העבירה: ניסיון לגרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51(a) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970 וסעיף 19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיוור, ביום 04.05.01 או במועד הסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למוותו של אחר, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במועד האמור, בניגון או בסמוך לכך, ביחד עם חני עלי צפור, מחמד עמורי, עכרמה סטיסיו ועם מעתצם סבאר, התלטי לבצע ירי פצצת מרגמה לעבר היישוב כדים בכוונה לגרום למותם של תושבי היישוב הנ"ל. לצורך מימוש התכנית הנ"ל, הנאשם וחבריו הנ"ל העמיסו את המרגמה ואת פצצות המרגמה, אשר אותם ייצרו כאמור במרת האישום הקודם, לרכבו של הנאשם ונסעו לכיוון היישוב כדים. הנאשם וחבריו הנ"ל הכינו את המרגמה הנ"ל לירי והנאשם וחבריו ירו שתי פצצות מרגמה לעבר היישוב כדים מתוך כוונה שפצצת המרגמה הנ"ל תפגע בתושבי היישוב כדים ותגרום למוותם. פצצות המרגמה הנ"ל לא פגעו ביישוב כדים. מיד לאחר ירי פצצת המרגמה, הנאשם וחבריו אספו את המרגמה וחזרו עמה לג'נין.

פרט ארבעה-עשר:

מהות העבירה: ניסיון לגרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51(a) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970 וסעיף 19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיוור, ביום 09.05.01 או במועד הסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למוותו של אחר, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במועד האמור, בצומת דיר אבו צעף הסמוך לג'נין, ביחד עם מחמד עמורי ועם מעתצם סבאר, ירה פצצת מרגמה לעבר סנק ישראלי שהיה בצומת הנ"ל וזאת בכוונה לגרום למוותם של חיילי צה"ל שהיו בסנק האמור.

פרט המישה-עשר:

מחות העבירה: ייצור פצצה, עבירה לפי סעיף 53א(3) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיוור, בחודש אוקטובר 2001 או בסמוך לכך, ייצר כלי-ידיה, תמושת, פצצה, חפץ נפץ או מבכיר, ללא תעודת היתר שהוענקה בידי מפקד צבאי או מטעמו, דהיינו:

הנאשם הנ"ל, במועד האמור, בניין או בסמוך לכך, נפגש עם מחמד אבו-טול. מחמד אבו-טול מסר לנאשם כי הוא נמצא בכשר עם חוליה מצור חת, אשר חברה מבקשים לבצע פיגוע תופת בתוך מדינת ישראל ולמטרה זו הם זקוקים למטען חבלה. הנאשם אף נפגש בביתו עם שני חברי החוליה "הישראלית" הנ"ל.

הנאשם הסכים לסייע בנושא וייצור עבור החוליה הנ"ל, לצורך ביצוע הפיגוע המתוכנן בתוך מדינת ישראל, מטען חבלה במשקל של 15 ק"ג. הנאשם מסר את מטען החבלה הנ"ל לידי מחמד אבו-טול שחנני ביחד עם אחד מחברי החוליה "הישראלית". הנאשם אף הסביר לאותו אדם איך מפעילים את מטען החבלה הנ"ל.

לאחר מכן, מחמד אבו-טול דיווח לנאשם כי החוליה הנ"ל הניחה את מטען החבלה, אשר אותו ייצר הנאשם, בצומת גולני בתוך מדינת ישראל במטרה לבצע פיגוע תופת, מטען החבלה התפוצץ, אך איש לא נפגע.

פרט שישה-עשר:

מחות העבירה: ניסיון לגרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51א(4) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970 וסעיף 19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיוור, במחצית השנייה של שנת 2001 או בסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למוות של אחד, דהיינו:

הנאשם הנ"ל במועד האמור, ביחד עם עכרמה סטויי החליט לבצע פיגוע ירי לעבר כלי רכב ישראלי לבכיש עוקף גינן, כאשר הם חמושים במקל 250. הנאשם וחבריו הכניסו בגינן של צה"ל אשר נסע בכביש עוקף גינן. הנאשם וחבריו הנ"ל פתחו באש אוטומטית לעבר גינן של צה"ל הנ"ל בכוונה לגרום למוות של חיילי צה"ל שנשעו בגינן הנ"ל. מיד לאחר ביצוע הפיגוע הירי הנ"ל, הנאשם וחברו נמלטו מהמקום.

פרט שבעה-עשר:

מחות העבירה: ניסיון לגרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51א(4) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970 וסעיף 19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיוור, בחודש אוקטובר 2001 או בסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למוות של אחד, דהיינו:

1. הנאשם הנ"ל במועד האמור, בניין או בסמוך לכך, נפגש עם חי"ל עזרי ונעם מאיר אבו שרא. במהלך הפגישה האמורה, מאיר אבו שרא מסר כי הוא מכיר היטב את היישוב כדים והוציב כי הנאשם ועלי צמרי יביאו לו שני אנשים כדי שיבצעו ביחד עמו פיגוע גדול בתוך היישוב כדים בכוונה לגרום למוות של אנשים רבים ככל הניתן.
2. הנאשם ועלי צמרי הסכימו להצעה האמורה. הנאשם ועלי צמרי פנו אל סאמר ראתב ויוס וווס, מוצטפא אבו-סיריר ורשיד וויסו אותם לביצוע הפיגוע המתוכנן בתוך היישוב כדים, כאשר הנאשם ועלי צמרי מסבירים כי מדובר בפיגוע התאבדות.
3. על-פי ההכנון של הנאשם ושל עלי צמרי, שלושת הנאשמים הנ"ל היו אמורים להיכנס אל תוך היישוב כדים, לרצוח את חיילי צה"ל השומרים על היישוב, להיכנס אל תוך אחד בתי היישוב, לרצוח את כל תושבי הבית. תוכנן כי לאורך מכן, המפעילים יסתגרו בתוך הבית וינהלו קרב עם כוחות צה"ל עד שימנעו את מותם.
4. הנאשם ועלי צמרי צילמו את שלושת הנאשמים הנ"ל באמצעות מצלמת וידאו לקראת ביצוע הפיגוע המתוכנן.

P 5 23

- להיתקם על-ידי כוחות הביטחון הישראליים ולבצע שם את הפיגוע המתוכנן. מואידי הסכים לבקשת הנאשם.
7. לצורך הסעת שני המהפלים המתאבדים לפעולה, הנאשם ועלי צמרי רכשו רכב סובארו תמורת 4,500 ש"ח והניחו בתוך הרכב הנ"ל את שני רוס"רי קלצניקוב המתוארים לעיל עם 8 מחסניות מלאות בכדורים.
8. ביום 27.11.01, מואידי גירדא, בהתאם להוראות הנאשם, ביחד עם מתמד גילמנה וחסאן רביב יונס עווסי, ליוו את מוצטפא אבו-סיריה ואת עזרים עמר אחמד (אבו-נעסה), אשר היו המושבים ברוס"רי קלצניקוב, אותם סיפק הנאשם כאמור לעיל, מגיד ענין למקום הקרוב לטחנה של מדינת ישראל.
9. מהמקום האמור לעיל, מוצטפא אבו-סיריה ועזרים אבו-נעסה המשיכו בנסיעתם ברכב סובארו לכיוון עפולה לצורך ההוצאה לפועל של פיגוע ההתאבדות המתוכנן.
10. בסמוך לשעה 11:30, ביום 27.11.01 או במעד הסמוך לכך, מוצטפא אבו-סיריה ועזרים אבו-נעסה הגיעו לאזור התחנה המרכזית בעפולה שם ירדו השניים הנ"ל מרכבם ופתחו באש ברוס"רי קלצניקוב, אשר סופקו להם למטרה זו על-ידי הנאשם, לעבר האנשים שהיו במקום וזאת בכוונה לגרום למותם של אנשים רבים ככל האפשר.
11. מוצטפא אבו-סיריה ועזרים אבו-נעסה המשיכו במסע הירי באזור התחנה המרכזית בעפולה עד אשר נהרגו על-ידי אנשי כוחות הביטחון הישראליים שהגיעו למקום.
12. הנאשם הנ"ל, במעשי המתוארים לעיל, גרם בכוונה למותם של **מזכ"ל מור ז"ל**, אשר נהרג כתוצאה מפגיעת הכדורים שורה על-ידי מוצטפא אבו-סיריה ועזרים אבו-נעסה מכלי הנשק שסופקו למטרה זו על-ידי הנאשם.
13. לאחר שלאשם ולעלי צמרי נודע על תוצאות הפיגוע המתאר לעיל, עלי צמרי התקשר אל מרדאן שלה, ראש ארגון הניהיגה האסלאמי הפלסטיני, והודיע לאחרון כי הפיגוע בוצע תוך שיתוף פעולה בין "גודדי חללי אלאקצא" לבין הניהיגה האסלאמי הפלסטיני.

פרט עשירי: (א.א. 4753/01 עפולה)

מחות העבירה: גרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 151(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970 וסעיף 141(א) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשי"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, בין באיזור ובין מחוצה לו, ביום 27.11.01 או במעד הסמוך לכך, גרם בכוונה למותו של אחר, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במעד האמור, במעשי המתוארים בפרט האישום התשעה-עשר, גרם בכוונה למותו של **נעם נחובסקי ז"ל**, אשר נהרג בסמוך לתחנה המרכזית בעפולה כתוצאה מפגיעת הכדורים שורה על-ידי מוצטפא אבו-סיריה ועזרים אבו-נעסה מכלי הנשק שסופקו למטרה זו על-ידי הנאשם.

פרט עשירי ואחד: (א.א. 4753/01 עפולה)

מחות העבירה: ניסיון לגרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 151(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970 וסעיפים 141(א) ו-191 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשי"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, בין באיזור ובין מחוצה לו, ביום 27.11.01 או במעד הסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למותו של אחר, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במעד האמור, במקום האמור בפרט האישום התשעה-עשר, במעשי המתוארים בפרט האישום התשעה-עשר, ניסה לגרום למותם של אנשים רבים ככל האפשר.

כתוצאה מפגיעת הכדורים שורה על-ידי מוצטפא אבו-סיריה ועזרים אבו-נעסה מכלי הנשק שסופקו למטרה זו על-ידי הנאשם, כפי שתואר בפרט האישום התשעה-עשר, נפצעו **עשרה אנשים** באזור קשה ו**שורה** אנשים נוספים נפצעו באזור קל עד בינוני.

פרט עשרים ושניים:

מות העבירה: ניסיון לגרירת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מסי 378), תשי"ל-1970 וסעיף 19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מסי 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיוור, בחודש נובמבר 2001 או בסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למותו של אחר, דהיינו:

הנאשם הנ"ל במועד האמור, ביחד עם עלאם סבאר, החליט לבצע פיגוע ירי לעבר כלי רכב ישראלי בכביש עוקף גינן בכוונה לגרום למותם של אזרחים ישראלים. הנאשם וחבריו הנ"ל הגיעו לכביש עוקף גינן, כאשר הנאשם המוש ברוס"ר קלצניקוב וחברו המוש ברוס"ר אס-16. הנאשם וחברו התחילו ברכב ישראלי מסוג רנו אקספרס בצבע לבן אשר נסע בכביש עוקף גינן לכיוון היישוב כדים. הנאשם וחברו הנ"ל פתחו באש אוטומטית לעבר הרכב הנ"ל ממרחק של כ-100 מטר בכוונה לגרום למותם של נוסעי הרכב. מספר קלעים שוירו על-ידי הנאשם וחברו פגעו ברכב הנ"ל ורק בנס אש לא נפגע. מיד לאחר ביצוע פיגוע הירי הנ"ל, הנאשם וחברו נמלטו מהמקום.

פרט עשרים ושלושה:

מות העבירה: ניסיון לגרירת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מסי 378), תשי"ל-1970 וסעיף 19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מסי 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיוור, בחודש נובמבר 2001, כיווים לאחר שביצע את המימוש לו בבר האילוש הקודם, או בסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למותו של אחר, דהיינו:

הנאשם הנ"ל במועד האמור, ביחד עם עלאם סבאר, החליט לבצע פיגוע ירי לעבר כלי רכב ישראלי בכביש עוקף גינן בכוונה לגרום למותם של אזרחים ישראלים. הנאשם וחברו הנ"ל הגיעו לכביש עוקף גינן, כאשר הנאשם המוש ברוס"ר אס-16 וכל אחד מחבריו המוש ברוס"ר אס-16. הנאשם וחברו התחילו ברכב ישראלי אשר נסע בכביש עוקף גינן. הנאשם וחברו הנ"ל פתחו באש אוטומטית לעבר הרכב הנ"ל בכוונה לגרום למותם של נוסעי הרכב. מיד לאחר ביצוע פיגוע הירי הנ"ל, הנאשם וחברו נמלטו מהמקום.

פרט עשרים וארבעה:

מות העבירה: ניסיון לגרירת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מסי 378), תשי"ל-1970 וסעיף 19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מסי 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיוור, בסוף חודש נובמבר 2001 או בסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למותו של אחר, דהיינו:

הנאשם הנ"ל במועד האמור, ביחד עם מנתצם סבאר, יוסף רשדי אלקייסי ומאחר אלנבאני, החליט לבצע פיגוע ירי לעבר כלי רכב ישראלי בכביש עוקף גינן בכוונה לגרום למותם של אזרחים ישראלים. הנאשם וחבריו הנ"ל הגיעו ברכבו של הנאשם לכביש עוקף גינן, כאשר הם חמושים בכלי נשק אוטומטיים. הנאשם וחבריו התחילו בחילוי צה"ל העומדים ליד הגיף של צה"ל באחד הצמתים. הנאשם וחבריו הנ"ל פתחו באש אוטומטית לעבר חילוי צה"ל הנ"ל בכוונה לגרום למותם. לאחר שחילוי צה"ל הנ"ל השיבו באש לעבר הנאשם וחבריו, הנאשם וחבריו נמלטו מהמקום.

פרט עשרים וחמישה:

מהות העבירה: ניסיון לייצור פצצה, עבירה לפי סעיף 3(א)53 לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס': 378), תשי"ל-1970 וסעיף 19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס': 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיוור, בחודש דצמבר 2001 או בסמוך לכך, ייצר כלי-ידי, תחמושת, פצצה, הפץ נפץ או מכשיר, ללא תועלת היתר שהועקה בידי מפקד צבאי או מטעמו, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במועד האמור, בגינו או בסמוך לכך, ניסה לייצר חומר נפץ מחומרים כימיים, אשר אותם רכש מידי ידי יונס. בסופו של הדבר הנאשם לא הצליח לייצר חומר נפץ. הנאשם תכנן לעשות שימוש בחומר הנפץ, אותו ניסה לייצר, נגד כוחות צה"ל אם ינסו להיכנס למחנה הפליטים ג'נין.

פרט עשרים ושישה:

מהות העבירה: סחר בבידוד מלחמתי, עבירה לפי סעיף 2 לצו בדבר איסור סחר בבידוד מלחמתי (יהודה והשומרון) (מס': 243), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיוור, במהלך שנת 2001 או בסמוך לכך, טחר או עסק בצורה אחרת בבידוד מלחמתי ללא היתר חתום על-ידי מפקד האיוור או מטעמו, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במהלך התקופה האמורה, בגינו או בסמוך לכך, במספר בר של הזדמנויות שונות, נמסר עם פעילים שונים של "גדודי חללי אלאקצא", הורע הצבאות של "התנועה" של הפת"ח, וביניהם מגיד סעוד אל-ווא, מחמד אבו-טול. הנאשם מסר לנאשם הנ"ל מספר רב של כלי נשק מסוגים שונים, תחמושת, מטעני חבלה מוכנים, חומרים כימיים לצורך ייצור מטעני חבלה וכן מכשירי טלפון סלולריים על מנת שישמשו כמנגנוני הפעלה של מטעני החבלה. הנאשם הנ"ל דיווחו לנאשם אודות הפיגועים שביצעו באמצעות כלי הנשק, התחמושת ומטעני החבלה שקיבלו מהנאשם.

פרט עשרים ושבעה:

מהות העבירה: אימונים צבאיים שלא בחיתור, עבירה לפי תקנה 62 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיוור, במהלך שנת 2001 או בסמוך לכך, התאמן, אימן או אמן אימון צבאי בנשק או במלאכת תרגילים, תנועת או מערכות פעולה צבאיים, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במועד האמור, בגינו או בסמוך לכך, במספר הזדמנויות שונות, נפגש עם פעילים שונים של "גדודי חללי אלאקצא", הורע הצבאות של "התנועה" של הפת"ח, וביניהם מגיד סעוד אל-ווא, מחמד אבו-טול. הנאשם לימד את הפעילים הנ"ל לייצר חומרי נפץ מסוגים שונים, מטעני החבלה ומנגנוני הפעלה אלוטוטיים למטעני החבלה ממכשירי טלפון סלולריים.

פרט עשרים ושמונה:

מות העבירה: קשר לעבור עבירה שדינה מעל לשלוש שנות מאסר, עבירה לפי סעיף 22 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשי"ח-1968 וסעיף 451(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיוור, בחודש פברואר 2002 או בסמוך לכך, קשר עם אדם אחר לגרום בכוונה למוות של אחר, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במועד זהמור, ברמאללה או בסמוך לכך, קשר עם מחמד טאפיה, המכונה "אבו רביע", מהנדס אבו-חלואה ופאזיו מראר, פעילים צבאיים בכירים בארגון "גדודי חללי אלאקצא", הורע הצבאית של "התנועה" של הפת"ח, לבצע פיגוע ירי בעטורות, וזאת בכוונה לגרום למוות של אורחים שראויים. תחילה, הנאשם וחבריו הנ"ל תכננו לבצע את הפיגוע האמור באחד הכבישים העוקפים בסמוך לרמאללה, אך לאחר ביצוע מספר תצפיות, אשר כחן השתתף הנאשם, הוחלט כי עקב נוכחות כוחות גדולים של צה"ל באיוור, הפיגוע המתוכנן יבוצע בעטורות. בסופו של הדבר מהנדס אבו חלואה ופאזיו מראר יצאו לביצוע הפיגוע המתוכנן ללא הנאשם כי לנאשם לא היה מקום ברבם שבו הנאשם הנ"ל יצא לביצוע הפיגוע.

פרט עשרים ותשעה:

מות העבירה: קשר לעבור עבירה שדינה מעל לשלוש שנות מאסר, עבירה לפי סעיף 22 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשי"ח-1968 וסעיף 451(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיוור, בחודש פברואר 2002, מספר ימים לאחר האירוע המתואר בפרט הארבעה הקודם, או בסמוך לכך, קשר עם אדם אחר לגרום בכוונה למוות של אחר, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במועד האמור, ברמאללה או בסמוך לכך, קשר עם מהנדס אבו-חלואה, פעיל צבאי בכיר בארגון "גדודי חללי אלאקצא", הורע הצבאית של "התנועה" של הפת"ח, לבצע פיגוע ירי בעטורות, וזאת בכוונה לגרום למוות של אורחים ישראלים.

פרט שלושים: (פ.א. 412/02 בג"פ)

מות העבירה: ניסיון לגרום מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 451(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970 וסעיפים 414 ו-19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשי"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיוור, ביום 27.02.02 או במועד הסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למוות של אחר, דהיינו:

1. נאצר נמאל מוסא שוויש, בסוף חודש ינואר - תחילת חודש פברואר 2002 או בסמוך לכך, נפגש בשכם עם דאדון אבו-עיישה (להלן: דאדון), אשר הביעה בפניו את רצונה לבצע פיגוע התאבדות. בחודש פברואר 2002, ברמאללה, נאצר שוויש נפגש שוב עם דאדון, אשר שוב ביקשה לבצע פיגוע התאבדות על מנת לגרום למוות של אורחים ישראלים בהם כלל הניחן.
2. נאצר שוויש פנה אל הנאשם וכן אל מהנדס אבו חלואה ומחמד טאפיה ודיווח לנ"ל כי ישנה חזרה המבקשת לבצע פיגוע התאבדות. הנאשם מסר כי הוא מסתעף לשלוש את האמורה האמורה לביצוע פיגוע התאבדות וכי הוא יכין מסעור מסיים לשלוש את האמורה שוויש כי עליו ללכת את הבחורה לפני שתצא לביצוע פיגוע התאבדות המתוכנן.
3. נאצר שוויש הביא את דאדון לריתו של אחר, חאלד שוויש, הנמצאת בביתו. נאצר שוויש הביא למוות הדיווח צלם בשם אחמד ואנו וביחד עם האחרון צילם את דאדון לקראת ביצוע פיגוע התאבדות המתוכנן. במהלך הצילום, דאדון קראה צוואה.
4. יום למחרת, 27.02.02, הגיעו לדירה הנ"ל הנאשם ביחד עם מהנדס אבו-חלואה ומחמד טאפיה (אבו-רביע). הנאשם וחבריו הנ"ל הביאו עמם חמורה, שבה היה מטען חבלה, לצורך ההוצאה לפועל של פיגוע התאבדות המתוכנן.
5. מניין דאדון סירבה לכך שנבר ילבוש עליה את חמורת הנפץ, לילא מחמד צאלח בוכארי, עי-ב בשעתו של סאצר שוויש, שהוא נשוי לאחותה הגדולה, הלבשה על גופה של דאדון את מטען החבלה הנ"ל. בעת שלילא בוכארי הלבשה את חמורת הנפץ על גופה של דאדון, היא הבחינה כי אחת הכתמיות של חמורת הנפץ רופפת וחיוקה אותה באמצעות סיכה.

6. הנאשם וחבריו החיל תכנון כי דארין תגיע אל תחנת משטרת ישראל ביפו ושם תפוצץ את מטען הנפץ שהיה נושאת על גופה ובכך תגרום למותם של אזרחים ישראלים רבים ככל האפשר.
7. מאווי מראר ניסח לצורך העברתה של דארין אל תוך מדינת ישראל על מנת שתבצע שם את מניעו ההתאבדות המתוכנן את מוטא סיר חסונה וחאפז ע'פמה מקבל.
8. בשעת הערב של אותו היום, נאצר שוויש הגיע ביחד עם לילא בכוארי ודארין, אשר נשאה על גופה את מטען החבלה הנ"ל, לבית החולים "אבו-ראי" ברמאללה. שם הם נפגשו עם הנאשם, מחמד אבו רביע, מאווי מראר ומנהל אבו-חלאווה.
9. משם, הנאשם ביחד עם הנאשמים החיל העביר את דארין למחסום א-ראם. במחסום א-ראם, דארין עלתה לרכב סובארו כחול, מ.ר. 7797787, של מוטא סיר חסונה וחאפז ע'פמה מקבל, אשר הגיעו למקום על-פי בקשתו של מאווי מראר והיו אמורים להסיע את דארין לתחנת משטרת ישראל ביפו על מנת ששם דארין תפעיל את מטען החבלה, אותו נשאה על גופה, ובכך תגרום בכוונה למותם של אזרחים ישראלים רבים ככל הניתן. הנאשם חורה לפאווי מראר לא לנלות לנאשם שניסו להסיע את דארין את המסרת האמיתית של הנסיעה, אלא למסור כי מדובר ב"יונה" ועל מנת לשכנע את הנאשמים החיל כי אלו הם דוברים, הנאשם חורה לפאווי מראר להציע למסיעים לקיים בדרך יחסי מין עם דארין. הנאשם גם הודריך את דארין לא לשוח עם המסיעים ולא לנלות להם את מטרת הנסיעה.
10. ביום 02.02.27, סמוך לשעה 22:27, במחסום של צוהיל ובשטרת ישראל "מכבים" בכביש 443 הוכב שבו נסעו דארין, מוטא חסונה וחאפז על-ידי חיילי צה"ל ושוטרי משטרת ישראל. באותו היום מאווי מראר התקשר אל מוטא חסונה וחאפז מקבל. הנאשם שידה וחד עם מאווי מראר בשעת השיחה הבין מהאחרון כי הרכב בו נסעה דארין שוכב על-ידי שוטרי משטרת ישראל. הנאשם ביקש ממאווי מראר להורות לדארין להפעיל את מטען החבלה במחסום בכוונה לגרום למותם של השוטרים הנמצאים שם. משהבינה דארין כי לא תצליח לעבור את מחסום "מכבים" הנ"ל, הניכנס לשטחה של מדינת ישראל ולבצע את פגיעו ההתאבדות כפי שתוכנן, היא הפעילה את מטען החבלה ששאה על גופה בכוונה לגרום למותם של שוטרי משטרת ישראל וחיילי צה"ל שהיו במחסום הנ"ל.
11. כתוצאה מפיצוץ מטען החבלה, אשר אותו דארין נשאה על גופה נפצע באורח קשה בבטנו שוטרי משטרת ישראל, מרדכי טל, שני שוטרי נוספים, דוד כחן ושאלו כחן, נפצעו באורח קל.
12. דארין נחרה במקום כתוצאה מפיצוץ מטען החבלה הנ"ל.

פרט שלוש ואחד:

מהות הפעירה: קשירת קשר לעבור עבירה שדינה מעל שלשוש שנות מאסר, עבירה לפי סעיף 22 לזו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968 (סעיף 151) לזו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970.

פרטי העבירה: הנאשם החיל, באיוור, בחודש פברואר 2002 או בסמוך לכך, קשר עם אדם אחר לגרום בכוונה למותו של אחר, ודהינו:

הנאשם החיל, במועד האמור, ברמאללה או בסמוך לכך, מסר לידי יאסר צוואלחה, ראמי וזיאן וסאמר ראבה יונס עוויס רוס"ר קלעניקוב ורוס"ר א-סאם, וזאת על מנת שהנאשמים הנ"ל יבצעו באמצעות כלי הנשק הנ"ל פגיעו ירי לעבר ביישוב בית-אל.

לאחר מכן, השלששה החיל החזיר לנאשם את כלי הנשק הנ"ל ודיווחו כי ביצעו באמצעותם פגיעו ירי לעבר השומר בשער היישוב בית-אל.

פרט שלוש ושניים:

מהות הפעירה: קשירת קשר לעבור עבירה שדינה מעל שלשוש שנות מאסר, עבירה לפי סעיף 22 לזו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968 (סעיף 151) לזו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970.

פרטי העבירה: הנאשם החיל, באיוור, בחודש פברואר 2002 או בסמוך לכך, קשר עם אדם אחר לגרום בכוונה למותו של אחר, ודהינו:

אל הנאשם החיל, במועד האמור, מנו פעילי היחידה המבצעית של המודיעין הכללי של הרשות הפלסטינית, אחמד דוב מרעי, תאאר אבו מוראד וסאמר ראבה יונס עוויס, אשר ביקשו כי הנאשם יסייע להם להוציא לפועל פגיעו ירי בכביש עוקף רמאללה המוביל לבית-אל. הנאשם הסכים לסייע להוציא לפועל את הפגיעו האמור. הנאשם, ביחד עם מנהל אבו-חלאווה, נאצר מחמד יוסף נאגי

(אבו-חמיד) ומחמד טאפה, המכונה "אבו רביעי", צילמו את שלושת האנשים הנ"ל לקראת ביצוע הפיגוע המתוכנן. לאחר מספר ימים, סאמר ערויס הודיע לנאשם כי חבריו שינו את דעתם ואינם מעוניינים לבצע את הפיגוע המתוכנן. לאחר האמור, התכנית לביצוע הפיגוע האמור בוטלה.

פרט שלוש: שלושה:

מחול העבירה: קשירת קשר לעבור עבירה שדינה מעל לשלוש שנות מאסר, עבירה לפי סעיף 22 לזו בדבר כללי האחריות לעבירה (יחודה והשומרון) (מס' 3225), תשי"ח-1968 וסעיף 51א(א) לזו בדבר הוראות ביטחון (יחודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970.

פרט העבירה: הנאשם הנ"ל, באיוור, בתחילת חודש מרץ 2002 או בסמוך לכך, קשר עם אדם אחר לגרום בכוונה למותו של אחר, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במועד האמור, ברמאללה או בסמוך לכך, קשר עם מותד אבו-חלאוה, פעיל צבאי בכיר בארגון "גידודי חללי אלאקצא", תורע הצבאית של "התנגוס" של הפת"ח, לבצע פיגוע ורי באמצעות רוסיר 16- לעבר חיילי צה"ל הנמצאים במחסום צה"ל הסמוך לכיר-זית, וזאת בכוונה לגרום למותם של חיילי צה"ל. פיגוע חירי המתוכנן לא בוצע עקב נוכחות כוחות גדולים של צה"ל באיוור ביר-זית, כאשר הנאשם וחברו הנ"ל הבינו כי לאור כמות כוחות צה"ל סיכוייהם להימלט בחיים לאחר ביצוע הפיגוע המתוכנן הינם אפסיים.

פרט שלוש: ארבעה:

מחול העבירה: פגיעה בביטחון האיוור, עבירה לפי סעיף 53א(4) לזו בדבר הוראות ביטחון (יחודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970.

פרט העבירה: הנאשם הנ"ל, באיוור, בסוף חודש פברואר - תחילת חודש מרץ 2002 או בסמוך לכך, עשה מעשה או מחדל שיש בהם פגיעה, חזיק, הפריעה או סכנה לביטחון האיוור או לביטחון כוחות צה"ל וחייליו או לפעולות, שימוש או ביטחונם של כל אחד מאלה: איוור, אווירון, נמל, רציף, מוצ, מעון, דרך תעופה, מסילת ברז, נתיב מים, דרך, דרך-עפר, כלי רכב, כלי משא או כל אמצעי אחר של הובלה ציבורית, או תקשורת ציבורית או כל מפעל מוסד, או ציד המשמש מסוגל לשמש לייצור, הספקתם, תחנתם, מסירתם או הפצתם של מים, דלק, גז או חשמל או כל רכוש של מדינת ישראל או של צה"ל, דהיינו:

הנאשם הנ"ל, במועד האמור, ברמאללה או בסמוך לכך, קשר עם מחמד טאפה, המכונה "אבו רביעי", ועם אחמד טאלב מוגטפא ברנות, מחמד טאפה הכיר לנאשם וחבריו את מהנד אלשאבי, אשר גויס לביצוע פיגוע מדינת ישראל, על מנת שיבצעו שם פיגוע התאבדות בכוונה לגרום למותם של אנשים רבים ככל האפשר. מחמד טאפה הכיר לנאשם וחבריו את מהנד אלשאבי, אשר גויס לביצוע פיגוע ההתאבדות המתוכנן.

על-פי בקשתם של הנאשם ושל מחמד טאפה, אחמד ברנות הביא רוסיר 16- לצורך ביצוע פיגוע ההתאבדות המתוכנן. במסגרת ההכנות לביצוע הפיגוע האמור, הנאשם ושני חבריו הנ"ל צילמו באמצעות מצלמת וידאו את מהנד אלשאבי כשהוא מסביר כי הפיגוע חינו בשם "גדודי חללי אלאקצא".

לאחר מכן, הנאשם וחבריו הנ"ל העבירו למנהד אלשאבי אימון תיאורטי ומעשי בשימוש ברוסיר 16- במהלך האימון הנ"ל, מנהד אלשאבי ירה שני מחסניות ברוסיר האמור. לאחר מכן, הנאשם וחבריו הובילו את מנהד אלשאבי אל יורה ברמאללה תחת, אותה שבר אחמד ברנות, וחזרו למנהד אלשאבי לשהות שם מספר ימים עד שהמצב יירגע ומצט ומעבר בכבישי האיוור יהיה קל יותר. פיגוע ההתאבדות המתוכנן לא יצא אל הפועל מכיוון שמהנד אלשאבי הנ"ל נמלט מהדירה האמורה.

פרט שלוש וחמישה:

מות העבירה: קשר לעבור עבירה שדינה מועל שלוש שנות מאסר, עבירה לפי סעיף 22 לזו בדבר כללי האחריות לעבירה (יחודה והשומורון) (מס' 225), תשכ"ח-1968 וסעיף 1451) לזו בדבר הוראות ביטחון (יחודה והשומורון) (מס' 378), תשל"ח-1970.

פרטי העבירה: התאשם הנ"ל, באזור, בתחילת חודש מרץ 2002 או בסמוך לכך, קשר עם אדם אחר לגרום כוונה למוות של אחר, דהיינו: התאשם הנ"ל, במטע האמור, בעת שהשה ברמאללה, שוחח באמצעות טלפון עם עומר שריף אסעד התאשם הנ"ל, במטע האמור, השניים מסרו לאשם כי האל אסעד סאלם ג'לאמה (נוסי) התפרד עם מחמד אבו-ג'ולדי. השניים (טחא) מוענוניים לבצע פיגוע התאבדות. התאשם הנ"ל שלוח את שני המחבלים המתאבדים אליו לרמאללה ביום למחרת. ביום למחרת ואאל נוסי ותאמר ניבארין התקשרו אל התאשם ואמרו כי נמצאים במחסום הורח לשניים לחזור לביתם על מנת לקחת תעודות הזהות שלהם בבית. בעקבות האמור, התאשם הנ"ל הורה לשניים לחזור לביתם על מנת לקחת משם את תעודות הזהות ואז לחזור לרמאללה. בשעת הערב באותו היום, מחמד אבו-ג'ולדי התקשר אל התאשם ומסר כי שני המחבלים המתאבדים חניל נעצרו על-ידי הרשות הפלסטינית. לאור האמור לעיל, התכנית ביצוע פיגוע ההתאבדות לא יצאה אל הפועל.

פרט שלוש ושישה:

מות העבירה: ניסיון לגרמת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 1451) לזו בדבר הוראות ביטחון (יחודה והשומורון) (מס' 378), תשל"ח-1970 וסעיפים 14 ו-19 לזו בדבר כללי האחריות לעבירה (יחודה והשומורון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: התאשם הנ"ל, באזור, בתחילת חודש מרץ 2002, או בסמוך לכך, ניסה לגרום כוונה למוות של אחר, דהיינו:

1. בסוף חודש פברואר - תחילת מרץ 2002, ברמאללה או בסמוך לכך, התאשם נפגש עם עיסאן מחמד טאייף סטיטה, אשר מסר לאשם כי ברצונו לבצע פיגוע. התאשם שכנע את עיסאן סטיטה לבצע פיגוע ההתאבדות בתל-אביב כוונה לגרום למוות של אזרחים ישראליים רבים ככל האפשר.
2. בעקבות התכנון הנ"ל, התאשם פנה אל מחמד טאייף, המכונה "אבו-רביע", ואל נאצר אבו-חמיד יוסף טאייף (אבו-חמיד), פעילים צבאיים בכירים ב"ג'ודי חללי אלאקצא", הרוצח העבאות של "התנועה" של הפת"ח, בבקשה לסייע בחצוזה לפועל של פיגוע ההתאבדות המתוכנן. התאשם ביקש לקבל מנאצר אבו-חמיד מטען חבלה על מנת שבאמצעותו יבצע עיסאן סטיטה את פיגוע ההתאבדות המתוכנן. נאצר אבו-חמיד הודיע לאשם כי ברשותו מטען חבלה רב עוצמה והוא מעוניין למסור אותו לצורך ביצוע פיגוע גדול שיתוכנן היטב. נאצר אבו-חמיד אף בקש מהתאשם להכין תוכנית מפורטת לשם ביצוע הפיגוע ולנמסר את מי שאמור לבצע את פיגוע ההתאבדות.
3. בתיווך של התאשם, עיסאן סטיטה נפגש עם נאצר אבו-חמיד במתנה הפליטים אמערי. עיסאן סטיטה מסר לנאצר אבו-חמיד כי הוא מעוניין לבצע פיגוע ההתאבדות גדול שיגרם למוות של הרבה אנשים. בנגישה האמורה נכח התאשם עצמו וכן נכחו מוחמד אבו-חלאוה ומוחמד טאייף, המכונה "אבו-רביע", שנטלו אף הם חלק בתכנון פיגוע ההתאבדות שאמור היה לבצע עיסאן סטיטה.
4. עיסאן סטיטה הנ"ל, עיסאן סטיטה צולם באמצעות מצלמת וידאו של נאצר אבו-חמיד, במהלך הפגשה הנ"ל, עיסאן סטיטה צולם וינדודי חללי אלאקצא, נושא טאוס פרידו ולקוחות כשהוא שומד על רקע דגלים של אש"ף וינדודי חללי אלאקצא, אשר ממתיני אחריות מטעם "ג'ודי חללי אלאקצא" כי ביצוע פיגוע ההתאבדות המתוכנן, אשר ממתיני נכבדו על-ידי התאשם, נאצר אבו-חמיד ויתר חבריהם המוערים בארגון הפיגוע, כוונתו למסור את הקלטת שבה מצולם עיסאן סטיטה לעיתונות, עם ביצוע הפיגוע.
5. כוונתו למסור את הקלטת שבה מצולם עיסאן סטיטה לאמור לעיל, הוא הסתמך, הנהגה והתלבש בכדיים חדשים, אשר לאחר שעיסאן סטיטה צולם כאמור לעיל, הוא הופיע לביצוע הפיגוע.
6. נקטו בעברו, וכל זאת בכדי שלא יחשף בדרכו לביצוע הפיגוע. נאצר אבו-חמיד לימד את עיסאן סטיטה כיצד להפעיל את מוטען החבלה שישא על גופו. מוטען החבלה הורכב ממוטע לכיבוי אש ממוכא בהזרם נזף, שחוסמת בתוך תיק גב. עיסאן סטיטה היה אמור להפעיל את מוטען החבלה באמצעות מפתח שחודק לכף ידו. המפתח היה מחובר למטען שבתוך התיק באמצעות חוט אשר הוסתר בתוך בגדיו של עיסאן סטיטה.
7. עם השלמת ההכנות לשיגורו של עיסאן סטיטה לביצוע פיגוע ההתאבדות המתוכנן, הגיע למקום עיסאן ניבארין שתפקידו היה לחסיע את עיסאן סטיטה למקום ביצוע הפיגוע

- בתל-אביב. עיסא ג'בארין גויס ליטול חלק בביצוע הפיגוע ע"י מחמד נאיפה, המכונה "אבו-רביעי". עיסא ג'בארין הגיע למקום שבו היו הנאשם ויתר המעורבים בתכנון הפיגוע, ברכב מסוג מודע בעל לוחית זיהוי פלסטינית. נאצר אבו-חמיד הורה להחליף את לוחית זו והיה ללוחית ישראליות ומוהנד אבו-חלאווה עשה כן.
8. עיסא ג'בארין והתיישב במושב האחורי, כאשר מוציב בתיק עם מטען התבלע, עלה לרכב המודע שבו נהג עיסא ג'בארין. נאצר אבו-חמיד ומוהנד נאיפה "אבו-רביעי" נסעו ברכב של נאצר אבו-חמיד כרכב הנאשם, נאצר אבו-חמיד ומוהנד נאיפה בוצעו פיגוע ההתאבדות המתוכנן, והתוכנית הייתה כי ליווי שני הרכבים יצא לדרךם לבצע פיגוע במועד המיועד. נאצר אבו-חמיד ומוהנד נאיפה, הרכבים ייסעו דרך רמאת-עלית ומשם ימשיך הרכב שבו ישב עיסא ג'בארין לנאצר אבו-חמיד ומוהנד נאיפה, שם היה אמור לבצע את פיגוע ההתאבדות המתוכנן בכוונה לגרום למותם של אנשים רבים בכל האפשר.
9. משתדלו הרכבים למחסום של כוח 17 של הרשות הפלסטינית ערכו נאצר אבו-חמיד ומוהנד אבו-חלאווה בירור עם השוטרים הפלסטינים שבמחסום. מהבירור עלה כי במקום עברו שני יחידים של צה"ל, באותו הרגע אף נשמע רעש של מסוקים באוויר. דברים אלו עוררו את חשדו של נאצר אבו-חמיד אשר החליט לדחות את ביצוע הפיגוע. הנאשם ויתר חבריו חזרו למחנה הפליטים אמערי.
10. יום למחרת, יצא עיסא ג'בארין לביצוע פיגוע ההתאבדות המתוכנן. נאצר אבו-חמיד הלביש את התיק עם המטען על גבו של עיסא ג'בארין, שיצא ברכב המודע עם עיסא ג'בארין. רכב נוסף שיצא היה מסוג פורד טורניט שישב בו מוהנד אבו-חלאווה. תפקידו של הרכב הנוסף היה לסעוד לפני הרכב הראשון על מנת לבדוק את הדרך.
11. בהתקרבם לראפאת, שני כלי הרכב הגיעו לנקלה במחסום צה"ל והחליטו לחזור למחנה הפליטים אמערי.

פרט שלוש ושבעה:

מחנה העבירה: ניסיון לגרירת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51(N) לצו בדבר הוראות בטחון (הורדה והשמרון) (מס' 378), תשי"ז 1970 וסעיפים 14(N) ו-19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (הורדה והשמרון) (מס' 225), תשי"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הג'יל, באזור, בתחילת חודש מרץ 2002, או בסמוך לכך, ניסה לגרום בכוח למותו של אחר, דהיינו:

1. ביום 5.3.2002, נהרג מוהנד אבו-חלאווה. הנאשם פגע את נאצר מחמד יוסף נאג'י (אבו-חמיד) וביקש ממנו לבצע פיגוע נקמה בכוונה לגרום למותם של אזרחים ישראלים רבים על ככל הניתן.
2. נאצר אבו-חמיד ביקש מהנאשם להתמונה עד לאחר התלונה של אבו-חלאווה.
3. ביום ה-6.3.2002, לאחר תלונתו של מוהנד אבו-חלאווה, נפגש הנאשם עם נאצר אבו-חמיד ועם עיסא מחמד נאיפה. בתחנת האוטובוסים ברמאללה, הנאשם הודיע לנאצר אבו-חמיד כי יש לבצע פיגוע במהירות האפשרית וכי החליט לבצע את הפיגוע ההתאבדות במקום אחר מזה שחוכן כמפורט בפרט האישום הקודם. בעקבות הוראות הג'יל של הנאשם, עיסא ג'בארין נסע ביחד עם נאצר אבו-חמיד למחנה הפליטים אמערי, שם הוסתר מטען החבלה, הוטאור בפרט האישום הקודם. נאצר אבו-חמיד הלביש את מטען החבלה הג'יל על גבו של עיסא ג'בארין והשניים חזרו לרמאללה ונפגשו שוב את הנאשם ואת מחמד נאיפה, המכונה "אבו-רביעי".
4. נאצר אבו-חמיד הדגים לנאשם כיצד מרכבים את מטען החבלה על גבו של עיסא ג'בארין ונסעו בזהירות למקום מחבוא.
5. משם, עיסא ג'בארין יצא לכיוון ירושלים בכדי לבצע את פיגוע ההתאבדות המתוכנן בכוונה לגרום למותם של אנשים רבים בכל האפשר, כשהוא נושא את מטען החבלה בתוך תיק על גבו.
6. בסמוך למחסום קלנדיה, עיסא ג'בארין נסע במסלול שנקבע ב"צו"ל ובחילוי צה"ל, אשר חשד בו עיסא ג'בארין, וזק את התיק עם מטען החבלה, וברח מהמקום לכיוון רמאללה.

פרט שלוששים ושמונה: (א.א. 580/02 (שפט)

מחוז העבירה: ניסיון לגרירת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 145א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה ושומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970 וסעיף 141א) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה ושומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרט העבירה: הנאשם הנ"ל, בין באיזור ובין מחוצה לו, ביום 10.03.02 או במועד הסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למותו של אחר, דהיינו:

1. הנאשם הנ"ל, בתחילת חודש מרץ 2002, ברמאללה או בסמוך לכך, שוחח עם מנדי אבו-אלופא, אשר מסר כי יש לו אדם המוכן לבצע פיגוע התאבדות. הנאשם ביקש לשלוח עם האדם האמור.
2. למחרת היום, ברמאללה, הנאשם נפגש עם דורעאם עזת מחמד-סעיד זכארה, אשר מסר כי הינו האדם עליו דיבר מאזיד אבו-אלופא וכי הוא מוכן לבצע פיגוע התאבדות.
3. הנאשם נפגש עם טאצר גימאל מוסא שוויש ומסר כי ישנו אדם המבקש לבצע פיגוע התאבדות בתוך מדינת ישראל בכוונה לגרום למותו של אנשים רבים ככל האפשר.
4. הנאשם ביקש מסאצר שוויש לסייע בפעולה המחבל המתאבד לקראת יציאתו של האחרון לבצוע פיגוע ההתאבדות המתוכנן, טאצר שוויש הסכים לצלם את המחבל המתאבד בביתו של אחיו, והאזן שוויש הנמנע בביתו.
5. ביום 09.03.02 הנאשם וטאצר שוויש הגיעו לדירה האמורה בביתו. לדירה האמורה הגיע גם המחבל המתאבד, שהוא דורעאם עזת מחמד-סעיד זכארה, וכן הצלם אחמד טאצי ויטמונאית נוספת. בעת צילומם של המחבל המתאבד נכח גם אחיו של הנאשם - סאמר עוויש.
6. לאחר מכן, סאמר עוויש נשע בידו עם דורעאם זכארה לדירתו של הנאשם במתנה הפסיקים מאמרי. בדרכם למקום הנ"ל, מסוק היה טול לעבר הרכב. דורעאם זכארה הספיק לברוח מחבר הנ"ל ואילו סאמר עוויש נהרג כתוצאה מפגיעת הטיל הנ"ל.
7. דורעאם זכארה קיבל, בהתאם לתכנית שערכה מוקדם יותר בין הנאשם וחבריו, מידע מחמד נאפה, המכונה "אבו רביע", וסייד קלצניקוב, תחמשות ושני רימוני-יד וביום 10.03.02 יצא מרמאללה לבצוע פיגוע ההתאבדות המתוכנן במטרה לגרום למותם של אנשים רבים ככל האפשר.
8. ביום 10.03.02, בסביבות השעה 14:30, המחבל המתאבד הנ"ל (דורעאם זכארה) ניסה לחזור אל תוך מדינת ישראל שהואח מושב בריס"ר קלצניקוב, מחסנית מלאות בכדורים ושני רימוני-יד, וזאת על מנת לבצע את פיגוע ההתאבדות המתוכנן ולגרום בכוונה למותו של אורחים רבים ככל הניתן. דורעאם זכארה נחבא למחסום א-ראם על-ידי עיסא מחמד מחמד גיבארין, אשר גויס למשימה זו על-ידי ראש המודיעין הכללי של הרשות הפלסטינית - תופיק טיראוו.
9. במועד ובשעה האמורים, במחסום א-ראם או בסמוך לכך, המחבל המתאבד הנ"ל, דורעאם זכארה, נהרג על-ידי כוחות הביטחון הישראליים בעת ניסיונו לחזור אל תוך מדינת ישראל כאמור לעיל.

פרט שלוששים ותשעה: (א.א. 2069/02 מ"מ-י-י)

מחוז העבירה: גרירת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 145א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה ושומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970 וסעיף 141א) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה ושומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרט העבירה: הנאשם הנ"ל, בין באיזור ובין מחוצה לו, ביום 21.03.02 או במועד הסמוך לכך, ניסה לגרום למותו של אחר, דהיינו:

1. במהלך שחוותו של הנאשם ברמאללה בתחילת שנת 2002, הנאשם הכיר את טאצר גימאל מוסא שוויש, פעיל צבאי בכיר ב"גדודי חללי אלאקצא", דורעאם הצבאית של "התנועה" של המ"ח.
2. מסאצר שוויש טרד לנאשם כי נמצא ברמאללה מחמד חשאיקה, אשר אותו ניסה טאצר שוויש לשלוח לבצוע פיגוע ההתאבדות בתוך שטחה של מדינת ישראל.
3. בתחילת חודש מרץ 2002 מחמד חשאיקה היה עצור במתחם "המוקטעה" של הרשות הפלסטינית ברמאללה. בעקבות הפניה של הנאשם, שהוא המודיעין הכללי של הרשות הפלסטינית, מחמד חשאיקה שוחרר מהמעצר האמור.
4. לאחר השחרור, מחמד חשאיקה נהג אל הנאשם ואל טאצר שוויש והודיע על רצונו לבצע פיגוע התאבדות. הנאשם וטאצר שוויש הסכימו להכין את מחמד חשאיקה ולצידו אותו בכל הדרוש לצורך ביצוע פיגוע ההתאבדות בתוך מדינת ישראל. טאצר שוויש מסר לנאשם כי הפיגוע

- המתוכנן יהיה פגיע נקמת על מותו של אחיו של הנאשם, סאמר עוויס, אשר נהרג ביום 09.03.02.
- הנאשם הבטיח לנאצר שווים לדאוג לשחרר את האחרון מהמעצר ברשות הפלסטינית אם ייעצר בעקבות ביצוע הפגיעה המתוכנן.
- מחמד חשאיקה סיפר לנאשם ולנאצר שווים כי מנה אלו בארד אלשמעה, קצין במודיעין של הרשות הפלסטינית ברמאללה, הוצעו כי ישלח את מחמד חשאיקה לבצע פגיעה התאבדות. הנאשם ונאצר שווים שכנעו את מחמד חשאיקה לקצין המודיעין של הרשות הפלסטינית מחשש שיסגר לידו ישראל. הנאשם ונאצר שווים שכנעו את מחמד חשאיקה כי הם ידאגו לכל הדרוש על מנת לשלוח לבצוע פגיעה התאבדות בתוך מדינת ישראל.
- נאצר שווים מצא דירה שכורה ברמאללה, אשר בה הוא וחבריו היו אמורים להכין את פגיעה ההתאבדות המתוכנן.
- נאצר שווים הוביל אל הדירה האמורה את הנאשם ואת מחמד חשאיקה.
- על-פי בקשתו של הנאשם, נאצר שווים גייס את סיגוד שולי, תושבת עזריה שמאליה, לבצוע פגיעה ההתאבדות הנזכרת, וזאת לאחר שהנאשם ונאצר שווים החליטו כי יהיו שני מחבלים מתאבדים, גבר ואישה, אשר יבצעו פגיעה התאבדות כפול וזאת בכוונה לגרום למותם של אזרחים ישראלים רבים ככל האפשר. סיגוד שולי הגיעה אף היא לדירה האמורה.
- בדירה האמורה, על-פי בקשתו של נאצר שווים, הצלם אחמד פיוע ההתאבדות המתוכנן. וידאו את מחמד חשאיקה ואת סיגוד שולי לקרוא פגיעה פיוע ההתאבדות המתוכנן.
- הנאשם הודיע את מחמד חשאיקה לפרוץ את עצמו מחמד חשאיקה כי אם יעצר עליו לפגוע את אזרחים ישראלים רבים ככל הניתן. הנאשם הבטיח למחמד חשאיקה כי אם יעצר עליו לפגוע את אזרחים ישראלים וכי תעקרו שיהרגו יהודי-אפריקאי אחד, אבל שיהרגו.
- בשלב זה, נאצר שווים החליט כי אינו רוצה בכך שסיגוד שולי תשתתף בביצוע פגיעה ההתאבדות, והודיע למשפחתה של האחרונה על כוונותיה של בתם. כתוצאה מכך, סיגוד שולי חזרה לאזור שבה ומשם ממלכת לירדן.
- הנאשם מנה אל משרדו של ראש המודיעין הכללי ברשות הפלסטינית, תאופיק טיראוי, ובימי משם תומרי נפץ. הנאשם יצר מתומרי הנפץ הנזכר מטען חבלה לצורך ביצוע פגיעה ההתאבדות המתוכנן.
- לאחר מכן, הנאשם ונאצר שווים הכינו את תגורת הנפץ.
- הנאשם גייס לצורך העברתו של מחמד חשאיקה אל תוך מדינת ישראל לבצוע פגיעה ההתאבדות המתוכנן את קאחירה סעדי.
- נאצר שווים גייס לצורך העברתו של מחמד חשאיקה אל תוך מדינת ישראל לבצוע פגיעה ההתאבדות המתוכנן את סטאט מחמד חשאיקה.
- ביום 20.03.02 נאצר שווים נפגש ברמאללה עם ראש "התנועה" של הפת"ח באזור, מרואן ברגותי. נאצר שווים מסר למרואן ברגותי כי הנאשם עומד לשלוח מחבל מתאבד לצורך ביצוע פגיעה ההתאבדות בתוך מדינת ישראל. מרואן ברגותי ביקש לדעת אם הנאשם ונאצר שווים יזקוקים לדבר מה לצורך ההוצאה לפועל של הפגיעה המתוכנן. למרות שנאצר שווים השיב בשלילה על השאלה הנזכרת, מרואן ברגותי מסר לאחרון סכום של 600 דולר ארה"ב.
- ביום 21.03.02 הנאשם נפגש ברמאללה עם נאצר שווים ועם סטאט חשאיקה. הנאשם הסביר לסטאט חשאיקה כי עליה להוביל את המחבל המתאבד אל ירושלים על מנת שיבצע שם את פגיעה ההתאבדות המתוכנן וזאת מאחר שהיא מכירה היטב את ירושלים ואת הדרכים המובילות אליה.
- באותו היום, הנאשם, נאצר שווים ומחמד חשאיקה ביקרו במשרדו של חסין א-שיח, מוזכר ארגון הפת"ח באזור. שם, הנאשם קיבל מידע חסין א-שיח סכס וספי רימוני-יד לצורך ההוצאה לפועל של הפגיעה המתוכנן.
- הנאשם וחבריו הנזכרים רכשו בכסף האמור בגדים עבור מחמד חשאיקה, אשר בהם ביצע האחרון את פגיעה ההתאבדות, אשר יתואר בהמשך.
- לאחר מכן, הנאשם עם חבריו הנזכרים חזר לדירה ברמאללה, אשר בה היו מחמד חשאיקה הנזכרת, חני חדר ומוזיד אלמצרי. הנאשם ומוזיד אלמצרי הכינו את מחמד חשאיקה לקראת ביצוע פגיעה ההתאבדות המתוכנן והבקשו עליו את תגורת הנפץ הנזכרת.
- לאחר מכן, הנאשם יצר קשר עם קאחירה סעדי וביקש מהאחרונה לסייע בהעברת מחבל מתאבד לירושלים.
- לאחר זמן מה, קאחירה סעדי הגיעה אל הנאשם וחבריו הנזכרים.
- בשעות הצהריים, ביום 21.03.02, נאצר שווים הסיע מרמאללה למחסום קלדיה, ברכב שכור, את מחמד חשאיקה ששם על גופו את תגורת הנפץ הנזכרת וכן את סטאט חשאיקה וקאחירה סעדי שיליון את המחבל המתאבד הנזכר.
- לאחר מכן, ולאחר שפגש במפקד משטרה חשאיקה, נאצר שווים חזר למרמאללה.

26. קצירות סעדי וסגא שחאדה חובילו את מחמד חשאיקה, אשר נשא על גופו את חגורת הנפץ הנ"ל, לרחוב המלך יורג' בירושלים. השניים בחרו את המקום מכיוון שהוא חומה אדם בשעות אחרי הצהריים ולכן השניים החליטו כי הוא "מתאים" לביצוע פיגוע ההתאבדות המסוכן.
27. לאחר שסגא שחאדה וסאמירה סעדי עזבו את מחמד חשאיקה ברחוב המלך יורג', מחמד חשאיקה הגיע אל מעבר החצויה הנמצא בסמוך לבית-קפה "ירומה" וסמוך לצומת הרחובות המלך יורג' והסתדרות.
28. במקום האמור, בסמוך לשעה 16:20 ביום האמור, מחמד חשאיקה הפעיל את מטען החבלה, אשר אוחזו נשא על גופו, כשהוא נמצא בתוך קהל האנשים וזאת במטרה לגרום למותם של אנשים רבים ככל האפשר.
29. לאחר שלמטען וחבריו נודע על ביצוע פיגוע ההתאבדות המסוכן, טאצר שוויש העביר קלטת וידאו עם "צוואתו" המצולמת של מחמד חשאיקה לידו עיתונאי אחד מחמד טאצר.
30. לאחר מכן, הנאשם וטאצר שוויש מזו אל חסין א-שיח', מנהיג ארגון הפת"ח באזור, וניסחו הודעה, אשר בה "גדודי חללי אל-קאעא", הורע הצבאית של "התנגדים" של הפת"ח, וטלו אחריות על ביצוע פיגוע התופת המתואר לעיל. לאחר עריכת ההודעה, טאצר שוויש נגש אל משרדי חברת החדשות ANN ושם צולם כשהוא מקריא את ההודעה הנ"ל של נטילת האחריות לפיגוע המתואר לעיל.
31. במעשיו המתוארים לעיל, הנאשם הנ"ל, במועד האמור, גרם בכוונה למותו של **רש"מ גדי שמש ז"ל**, אשר נהרג כתוצאה מפיצוץ מטען החבלה שהופעל על-ידי מחמד חשאיקה, כפי שתואר לעיל.

פרט ארבעים: (מ.א. 2069/02 מת"ם י-ט)

מות העבירה: גרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 151(A) לצו בדבר הוראות ביטחון (יחודה והשמרון) (מס' 378), תשי"ל-1970 וסעיף 14(A) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יחודה והשמרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, בין באזור ובין מחוצה לו, ביום 21.03.02 או במועד הסמוך לכך, גרם בכוונה למותו של אחר, דהיינו:

הנאשם הנ"ל, במועד האמור, במקום האמור בפרט האישום השלושים ותשעה, במעשיו המתוארים בפרט האישום השלושים ותשעה, גרם בכוונה למותו של **ציפורה שמש ז"ל**, אשר נהרג כתוצאה מפיצוץ מטען החבלה שהופעל על-ידי מחמד חשאיקה, כפי שתואר בפרט האישום השלושים ותשעה. **ציפורה שמש ז"ל היתה בעת מותה בחודש הרביעי להריון.**

פרט ארבעים ואחד: (מ.א. 2069/02 מת"ם י-ט)

מות העבירה: גרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 151(A) לצו בדבר הוראות ביטחון (יחודה והשמרון) (מס' 378), תשי"ל-1970 וסעיף 14(A) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יחודה והשמרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, בין באזור ובין מחוצה לו, ביום 21.03.02 או במועד הסמוך לכך, גרם בכוונה למותו של אחר, דהיינו:

הנאשם הנ"ל, במועד האמור, במקום האמור בפרט האישום השלושים ותשעה, במעשיו המתוארים בפרט האישום השלושים ותשעה, גרם בכוונה למותו של **יצחק כהן ז"ל**, אשר נהרג כתוצאה מפיצוץ מטען החבלה שהופעל על-ידי מחמד חשאיקה, כפי שתואר בפרט האישום השלושים ותשעה.

ת.ת. 422.02 מותקן

פרט ארבעים ושניים: (א.א. 2069/02 מת"ם י-ם)

מהות העבירה: ניסיון לגרומת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51א(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970 וסעיפים 14א(א) ו-19 לצו בדבר ככלי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הני"ל, בין באיוור ובין מחוצה לו, ביום 21.03.02 או במועד הסמוך לכך, ניסה לגרום בכוונה למותו של אחר, דהיינו: הנאשם הני"ל, במועד האמור, במקום האמור בפרט האישום השלושים ותשעה, במעשיו המתוארים בפרט האישום השלושים ותשעה, ניסה לגרום למותם של אורחים רבים ככל הניתן. כתוצאה מפיצוץ מטען החבלה שהופעל על-ידי מחמד חשאיקה, כפי שתואר בפרט האישום השלושים ותשעה, נפצעו 81 בני-אדם.

פרט ארבעים ושלושה: (א.א. 2069/02 מת"ם י-ם)

מהות העבירה: חזיון בודון לרכוש, עבירה לפי סעיף 353 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970 וסעיף 14א(א) לצו בדבר ככלי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח-1968.

פרטי העבירה: הנאשם הני"ל, בין באיוור ובין מחוצה לו, ביום 21.03.02 או במועד הסמוך לכך, הרים רכוש או פגע בו במזיד ושלל כדון, דהיינו: הנאשם הני"ל, במועד האמור, במקום האמור בפרט האישום השלושים ותשעה, במעשיו המתוארים בפרט האישום השלושים ותשעה, גרם נזק כבד לבניינים ובתו-עסק הסמוכים למוקם האמור וכן לכלי רכב רבים, אשר היו בסמוך למוקם המתואר בפרט האישום השלושים ותשעה, אשר בו הפעיל מחמד חשאיקה את מטען החבלה, כפי שתואר בפרט האישום השלושים ותשעה.

פרט ארבעים וארבעה:

מהות העבירה: ייצור פצצה, עבירה לפי סעיף 53א(3) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970.

פרטי העבירה: הנאשם הני"ל, באמצע חודש מרץ 2002 או בסמוך לכך, ייצר כלי-ידיה, תחמושת, פצצה, חפץ נפץ או מבעיר, ללא תעודת היתר שהוענקה בידי מפקד צבאי או מטעמו, דהיינו:

הנאשם הני"ל, במועד האמור, ברמאללה או בסמוך לכך, נמש עם עמאר מרדי, אשר הכיר לנאשם את לואי עודה. עמאר מרדי מסר לנאשם כי ביכולתו של לואי עודה להביא לנאשם חומרים כימיים על מנת שהנאשם ייצר מהם מטעני חבלה. לואי עודה ביקש כי הנאשם ייצר עבורו מטעני חבלה על מנת שהאחרון יבצע באמצעותם פינוע נגד גיפ של צה"ל. הנאשם הסכים לבקשה האחרונה.

לאחר ויכוחים, ברמאללה או בסמוך לכך, הנאשם ייצר מטען חבלה מצינור ברזל וחומרים כימיים שהביא לואי עודה. לואי עודה הסביר לנאשם כי באמצעות מטען החבלה האמור הוא יבצע פינוע נגד גיפ של צה"ל בכביש עוקף רמאללה.

ת.ת. 422/02 מותקן

פרט ארבעים וחמישה:

מהות העבירה: קשירת קשר לעבור עבירה שדינה מעל לשלוש שנות מאסר, עבירה לפי סעיף 22 לזו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשי"ח-1968 וסעיף 51(א) לזו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיוור, באמצע חודש מרץ 2002 או בסמוך לכך, קשר עם אדם אחר לגרום בכוונה למותו של אחר, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במועד האמור, ברמאללה או בסמוך לכך, נמש עם מחמד ערדה, פעיל בארגון הניהול האסלאמי הפלסטיני. מחמד ערדה הציע לבצע פיגוע התאבדות תוך שיתוף פעולה בין "גדודי חללי אלאקצא", חזרוע הצבאית של "חתנוסים" של הרפ"ת, לבין חזרוע הצבאית של הניהול האסלאמי הפלסטיני. הנאשם הסכים להצעה האמורה והנאשם ערדה סיכמו כי יפעלו במשותף על מנת להוציא לפועל פיגוע התאבדות שבו ישתתפו שני מחבלים מתאבדים - אחד מטעם "גדודי חללי אלאקצא" והשני מטעם הנא"פ. הנאשם הסכים להצעה האמורה, אך ביקש כי מחמד ערדה ידאג להבאת כלי נשק וחומרי נפץ. הנאשם אף קיבל ממחמד ערדה הלוואה בסך 1,000 דולר ישראלי לצורך רכישת כלי הנשק. התכנית האמורה לא יצאה אל הפועל עקב מעצרו של הנאשם על-ידי כוחות הביטחון הישראליים ביום 30.03.02.

פרט ארבעים ושישה:

מהות העבירה: קשירת קשר לעבור עבירה שדינה מעל לשלוש שנות מאסר, עבירה לפי סעיף 22 לזו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשי"ח-1968 וסעיף 51(א) לזו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תשי"ל-1970.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, באיוור, בסוף חודש מרץ 2002 או בסמוך לכך, קשר עם אדם אחר לגרום בכוונה למותו של אחר, דהיינו: הנאשם הנ"ל, במועד האמור, ברמאללה או בסמוך לכך, נמש עם מחמד קבלאווי. הנאשם הציע למחמד קבלאווי לבצע פיגוע ירי האחרון הסכים. מחמד קבלאווי הבחיר לאשש כי הוא יודע להשתמש באקדח. מחמד קבלאווי סופר לאשש כי ישנו קצין יהודי בכיר אשר נוהג להגיע למכולת בעזריה כשהוא חמוש במג'יק-עזוי, וכן ישנם שוטרי מג"ב המגיעים לאותה מכולת בעזריה. הנאשם סיכם עם מחמד קבלאווי כי הנאשם יעביר לידו האחרון ירצח גם את שוטרי מג"ב בעת שגיעו לעזריה. האקדח האמור את הקצין הנ"ל ובמידת האפשר ירצח גם את שוטרי מג"ב בעת שגיעו לעזריה. מחמד קבלאווי הסכים להצעת הנאשם. באותו היום הנאשם קיבל מידי מחמד קבלאווי מוצטא ברגוני אקדח 14. לאחר יומיים הנאשם העביר את האקדח הנ"ל לידו מחמד קבלאווי לצורך ביצוע הפיגוע המתוכנן. הנאשם הורה למחמד קבלאווי לבצע את הפיגוע המתוכנן עוד באותו חורב. באותו הערב מחמד קבלאווי יצר קשר עם הנאשם דרך חדר דבועה ומסר כי לא ביצע את הפיגוע המתוכנן. הנאשם אמר לחדר דבועה למסור למחמד קבלאווי שיבצע את הפיגוע המתוכנן בעוד יום-יומיים. מפסר ימים לאחר מכן, הנאשם נעצר על-ידי כוחות הביטחון הישראליים.

עדי התביעה:

1. רס"ר משה לוי, מ.א. 953117, לחי"ק יהודה. [גובה אמרת הנאשם מיום 31.03.02, 28.04.02, 08.05.02 ומגוש כתבי-ידו של הנאשם בערבית + זכ"יד תפיסת וסימון + שרטוטים בכתב-ידו של הנאשם]
2. רס"ר דוד מורחי, מ.א. 94857, לחי"ק יהודה. [גובה אמרת הנאשם מיום 04.04.02 ומגוש כתב-ידו של הנאשם בערבית]
3. רס"ר דוד זוריהן, מ.א. 588798, מגיב בית-משפט. [גובה אמרת הנאשם מיום 15.05.02]
4. רס"ב שלמה כהן, מ.א. 53377, מפלג מעוטרים, י.ם. [גובה שתי אמרות הנאשם מיום 28.05.02]
5. מוסא סריי סטונה, ת.ז. 040951592, (עצור)
6. חמור/עמרת מוקבל, ת.ז. 040976136, (עצור)
7. נאצר מוסא מוסא שוויש, ת.ז. 993006188, (עצור) (ת.ת. 02/733)
8. עיסא מחמוד טאיי סטיטה, ת.ז. 941145466, (עצור) (ת.ת. 02/320)
9. נאצר מחמד יוסף טאיי (אבר-חמיד), ת.ז. 923918882, (אסיר)
10. יזי יונס אחמד יונס, ת.ז. 966647653, (עצור)
11. נאצר מחמוד עוויס, ת.ז. 900358664, (עצור)
12. לילא מחמד צאלח בוכארי, ת.ז. 900128737, (עצורה) (ת.ת. 02/595)
13. מתקאל נצר ע/ראוק גאלוצי, ת.ז. 975080854, (עצור)
14. איאד נדיר ערסאן עומר, ת.ז. 907360739, (עצור)
15. ואאל אחמד סאלם גילאמנה (נורסי), ת.ז. 941176695, (עצור)
16. אחמד חוסיין מחמד אבר-גילדה, ת.ז. 905697389, (עצור)
17. עומר שריף אסעד חימר, ת.ז. 900102369, (עצור)
18. מג'די סעד סלים אבר-אלחוא, ת.ז. 901078188, (עצור)
19. תאאר באסם מוצטפא נכארין (טרא), ת.ז. 910675867, (עצור)
20. גיסא חילא אסמאעיל טאיי, ת.ז. 988353215, (עצור)
21. מואיד עלי מחמד ג'ראדא, ת.ז. 941490224, (עצור)
22. חאמד ראחאב יונס עוויס, ת.ז. 938150026, (עצור)
23. קאהיר סעד סעיד, ת.ז. 903946960, (עצורה) (ת.ת. 02/451)
24. אחמד טאכב מוצטפא ברנתי, ת.ז. 994466860, (עצור) (ת.ת. 02/444)
25. סטאא מחמד שחאדה, ת.ז. 081021198, (עצורה) (ת.ת. 02/484)
26. עיסא מחמד מחמוד ע'ברין, ת.ז. 906446521, (עצור) (ת.ת. 02/427)
27. עוביידה ע'רחמאן מחמד גיאבר, ת.ז. 989498118, (עצורה)
28. רביע רפיק שריף אבר-רוב, ת.ז. 901815191, (עצור)

א.א. 4753/01 עפולה

29. רס"ר יורם בן, מ.א. 969466, תחנת עפולה. [מגוש דו"ח עפולה + לוחות תצלומים]
30. רודון נכסו, מ.א. 418137, מ"פ - תחנת עפולה. [מגוש לוח תצלומים]
31. רס"ם שי כן, מ.א. 572941, תחנת עפולה. [מגוש דו"ח עפולה]
32. רס"ם יעקב מורחי, תחנת עפולה. [מגוש דו"ח עפולה]
33. רס"ל גור שוקרון, תחנת עפולה. [מגוש דו"ח עפולה]
34. רס"ב אריה בנאסולי, תחנת עפולה. [מגוש דו"ח זכ"יד]
35. רס"ם סמיר הני, מ.א. 968222, תחנת עפולה. [מגוש טופס לוואי למוצגים]
36. רס"ל יובל קמחי, מ.א. 755322, תחנת עפולה. [מגוש זכ"יד]
37. רס"ר שלומי אדרי, מ.א. 949884, תחנת עפולה. [מגוש דו"ח תפיסה וסימון]
38. רס"ר חיים פינבזים, מ.א. 949842, תחנת עפולה. [מגוש דו"ח עפולה]
39. פקד מוטי חריב, מ.א. 93400, תחנת עפולה. [מגוש דו"ח תפיסה וסימון + ת.ז. שנתפסה בשטח]
40. ענדודת רפואית של הפצועים.
41. חודעת פטירה ע"ש מיכל מור ז"ל.
42. חודעת פטירה ע"ש נועם גובושיק ז"ל.
43. פרופ' יהודה חיס, המכון הלאומי לרפואה משפטית. [מגוש חו"יד מומחה [זיומן לפי דרישה מפורשת של הסניגוריה בכבד]
- רשימת עדים נוספת בנוגע למפגשים וחריגים בפנייה בתחנת המרכזית בעפולה ביום 27.11.01 תימסר במהלך המשפט**

- P 5 38

85. רובי אסרף, ת.ז. 021398011. (פרטים בתביעה) (ראה את המחבל בעת הפיצוץ)
 86. אורה מאיוקוב, ת.ז. 039526371. (פרטים בתביעה) (היתה סמוך למקום הפיצוץ)
 87. חלל אדם, ת.ז. 302040969. (פרטים בתביעה) (עד ראיה, טיפל במציעים)
 88. רחמים הבלי, ת.ז. 059732735. (פרטים בתביעה) (נגרם נזק לתותח)
 89. ד"ר חן קוגל, המכון הלאומי לרפואה משפטית. (מגישה חו"יד מומחה) (תוזמן לפי דרישה מפורשת של התביעה בלבד)
 90. פרופ' יהודה ריס, המכון הלאומי לרפואה משפטית. (מגישה חו"יד מומחה) (תוזמן לפי דרישה מפורשת של התביעה בלבד)
 91. תעודת כתיבה - יצחק כהן ז"ל.
 92. רשימות נפגעים מהפיגוע של עיריית ירושלים - מוקד 106. (ישומה מוסדית)
 93. תעודות רטאיות.
רשימת עדים נוספת בנוגע לפצועים וחרושים בפיגוע ברחוב המלך גורבי בירושלים ביום 21.03.02
היקסר במהלך המשפט

סרן
 צבאי מיכאל קוטלר, תובע

תאריך 14 01 2003
 סימביון 422-02 מתוקן

